

യോഗത്തിന്റെ ശക്തിശാലി സ്ഥിതി എങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കാം

ആത്മീയ മിലനം ആഘോഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി വരദാനി ഭൂമിയിൽ വന്നിരിക്കുകയാണ്. ആത്മീയ മിലനം വാണിക്കുപരിയായ സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുമ്പോഴാണോ നടക്കുന്നത് അതോ വാണിയിലൂടെയാണോ നടക്കുന്നത്? വാണിക്കുപരിയായിട്ടുള്ള സ്ഥിതിയാണോ പ്രിയം അതോ വാണിയിലിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയാണോ പ്രിയമായി തോന്നുന്നത്? വാണിക്കുപരിയായിട്ടുള്ള സ്ഥിതിയാണോ ശക്തിശാലിയും സേവനത്തിനു നിമിത്തവുമാകുന്നത് അതോ വാണിയിലൂടെ സർവ്വരുടെയും സേവനം ചെയ്യുന്ന സ്ഥിതിയാണോ ശക്തിശാലിയായി അനുഭവപ്പെടുന്നത്? പരിധിയില്ലാത്ത സേവനം വാണിക്കുപരിയായ സ്ഥിതിയിലാണോ നടക്കുന്നത് അതോ വാണിയിലൂടെയാണോ നടക്കുന്നത്? സർവ്വ ശക്തികളാൽ സമ്പന്നമായ മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിമാൻ മാസ്റ്റർ നോളജ്ഫുൾ സ്ഥിതി പ്രാപ്തിക്കൽ രൂപത്തിലാകുന്ന അന്തിമ സമ്പൂർണ്ണ സ്റ്റേജ് വാണിക്കുപരിയായിട്ടാണോ ഉണ്ടാകുന്നത് അതോ വാണിയിലേക്കു വരുമ്പോഴാണോ ഉണ്ടാകുന്നത്? സർവ്വ ആത്മാക്കളെ പ്രതി വിശ്വകല്പിയാണകാരി മഹാദാനി വരദാനി, സർവ്വരെ പ്രതി സർവ്വ കാമനകളെ പൂർത്തീകരിക്കുന്ന സ്റ്റേജ് വാണിക്കുപരിയായ സ്ഥിതിയാണോ അതോ വാണിയിലേക്കു വരുമ്പോഴുള്ള സ്ഥിതിയാണോ? രണ്ടിന്റെയും അനുഭവി രണ്ടു സ്റ്റേജുകളും അറിയുന്നവരാണോ? രണ്ടു സ്ഥിതിയിലും ഏതു സ്ഥിതിയിലാണ് ഏറ്റവും കൂടുതൽ സമയം സ്ഥിതി ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നത്? ഏതു സ്ഥിതിയാണ് സഹജമെന്ന് അനുഭവപ്പെടുന്നത്? സെക്കന്ററിൽ ഏതു സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുവാൻ നിർദ്ദേശം ലഭിക്കുന്നുവോ ആ സ്ഥിതിയിൽ അതേ സമയം സ്ഥിതി ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നവിധം ഏവർ റെഡിയായോ അതോ സ്ഥിതിയിലേക്കു വരുവാൻ തന്നെ സമയമെടുക്കുമോ? കാരണം സമ്പന്നമാകുന്നതിനുള്ള സമയം സമീപത്തായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ സമയത്തിനു മുൻപേ ഈ വിശേഷത സ്വയം അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടോ? അന്തിമ സമയം ഫുൾസ്റ്റോപ്പിടുവാനുള്ള സർവ്വശ്രേഷ്ഠ മാർഗ്ഗമിതായിരിക്കും - എന്തു നിർദ്ദേശം ലഭിച്ചുവോ അതനുസരിച്ച് അതേ നിമിഷം ആ സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുക. ഈ മാർഗ്ഗത്തെ അഭ്യോസനത്തെ അനുഭവത്തിൽ കൊണ്ടു വരുന്നുണ്ടോ? അഭ്യോസമുണ്ടോ? ബാപ്ദാദ ഈ അഭ്യോസം വളരെ കാലമായി പഠിപ്പിക്കുന്നു, ഇപ്പോഴും പഠിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, എന്നാൽ ഈ അഭ്യോസത്തിൽ സ്വയം സമ്പന്നമായി എന്ന് എത്ര പേർക്ക് തോന്നുന്നുണ്ട്? ഇപ്പോൾ ഈ വർഷത്തിന്റെ അവസാനമാകുമ്പോഴേക്കും സ്വയത്തെ ഏവർ റെഡി ആക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ? തയ്യാറായോ അതോ സമയത്തെ നോക്കി സ്വയം അഭ്യസിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒന്നുകൂടി അലസരാവുകയാണോ? വിനാശം എപ്പോൾ നടക്കുമെന്ന് അറിയില്ല എന്നോർത്ത് പുരുഷാർത്ഥത്തിൽ സമ്പന്നമാകുന്നതിനു പകരം വ്യർത്ഥ ചിന്തനവും വ്യർത്ഥ സങ്കല്പങ്ങളുമാകുന്ന ദുർബ്ബലതകളിൽ വിശ്രമം കണ്ടെത്തുന്നവരായി മാറിയിട്ടില്ലല്ലോ?

ഈ കാലത്ത് കുട്ടികളുടെ പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ വേഗത കണ്ട് ബാപ്ദാദ പുഞ്ചിരിക്കുകയാണ്. സർവ്വ ആത്മാക്കൾക്കും ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് ഈ സന്ദേശമാണ് നൽകുന്നത് - യോഗി ആകൂ, ജ്ഞാനി ആകൂ, അപ്പോൾ സന്ദേശം കൊടുക്കുന്നവർ സ്വയത്തിനും ഈ സന്ദേശം കൊടുക്കുന്നുണ്ടോ? ഭൂരിപക്ഷം ആത്മാക്കളും വിശേഷ വിഷയമായ ഓർമ്മയുടെ യാത്രയിൽ അഥവാ യോഗിയാകുന്ന സ്റ്റേജിൽ ദുർബ്ബലരായി കാണപ്പെടുന്നു. ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് ബാപ്ദാദയുടെ അടുത്തും നിമിത്തമായവരുടെ അടുത്തും ഒരേ പരാതിയാണ് പറയുന്നത് - യോഗം ശരിയാകാത്തതെന്തുകൊണ്ട് അഥവാ നിരന്തര യോഗം ലഭിക്കാത്തതെന്തുകൊണ്ട്? യോഗത്തിന്റെ ശക്തിശാലിയായ സ്റ്റേജ് എങ്ങനെയുണ്ടാക്കാം? അനേക പ്രാവശ്യം അനേക യുക്തികൾ ലഭിച്ചിട്ടും വീണ്ടും വീണ്ടും ഇതേ പരാതിയാണ് ബാപ്ദാദക്ക് ലഭിക്കുന്നത്? ഇതിൽ നിന്നും എന്തു മനസ്സിലാക്കണം? സർവ്വശക്തിമാന്റെ കൂട്ടിയായിട്ടും ശക്തിഹീന ആത്മാവാണെന്നല്ലേ? സ്വയത്തെ നിയന്ത്രിക്കുവാനാകാത്തവനെങ്ങനെ വിശ്വരാജ്യത്തെ നിയന്ത്രിക്കും? ഇതിനൊക്കെ കാരണമെന്താണ്? യോഗം പഠിച്ചു എന്നാൽ യോഗയുക്തമായിരിക്കുവാനുള്ള യുക്തികൾ പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടു വരുവാൻ അറിയില്ല. യോഗം യോഗം എന്നു പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടു വരുന്ന കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല.

വർത്തമാന സമയത്ത് ഒരു വിശേഷത കാണപ്പെടുന്നതിതാണ്- ഏതൊരു കാര്യം മുന്നിൽ വന്നാലും ബാബയിൽ നിന്നും ലഭിച്ച നേരിടുവാനുള്ള ശക്തി സ്വയം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു പകരം, ബാബയെ മുന്നിലേക്കു നിർത്തി ഞങ്ങളെ കൂടെ കൊണ്ടു പോകണം, ഞങ്ങൾക്ക് ശക്തി നൽകൂ, ഞങ്ങൾക്ക് സഹായം നൽകേണ്ടത് ബാബയുടെ കടമയാണ്, ബാബ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ആരു ചെയ്യും, കുറച്ച് അനുഗ്രഹം നൽകൂ, ബാബ സാഗരമാണല്ലോ എനിക്ക് ഒരു കുമ്പിൾ തന്നാൽ മതി. സ്വയം നേരിടുവാ

നുള്ള ധൈര്യം നഷ്ടപ്പെട്ട ധൈര്യമില്ലാത്തവരായി മാറുന്നതു കാരണം സഹായം ലഭിക്കുന്നതിൽ നിന്നും വഞ്ചിതരാകുന്നു. ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിന്റെ വിശേഷ ആധാരമാണ് -ധൈര്യം. ശ്വാസമില്ലെങ്കിൽ ജീവനില്ല, ധൈര്യമില്ലെങ്കിൽ ബ്രാഹ്മണനല്ല. ബാബയുടെ വാക്കിതാണ് -"ധൈര്യമുള്ള കുട്ടിക്ക് ബാബയുടെ സഹായം" അല്ലാതെ വെറുതെ "ബാബയുടെ സഹായം" എന്നല്ല. ഇന്നത്തെക്കാലത്ത് കുട്ടികൾ എല്ലാം ബാബക്കു വിട്ടുകൊടുത്തിട്ട് സ്വയം അലസരായി ഇരിക്കുകയാണ്?

ഇപ്പോൾ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? വിശേഷ ദുർബ്ബലത ഇതാണ് -ഓരോ ശക്തിയെക്കുറിച്ചും ജ്ഞാനത്തിന്റെ ഓരോ യുക്തിയെക്കുറിച്ചും കേട്ടിട്ടും സ്വയത്തെ പ്രതി അത് ഉപയോഗിക്കുവാൻ അറിയില്ല. അതായത് അഭ്യസിക്കുന്നില്ല. വർണ്ണിക്കുന്ന തലം വരെ മാത്രം കൊണ്ടു വരുന്നു. അന്തർമുഖിയായി ഓരോ ശക്തിയെയും ധാരണ ചെയ്ത് പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടു വരു. ഒരു പുതിയ കണ്ടു പിടുത്തം നടത്തുന്നയാൾ രാവു പകലും ആ പരീക്ഷണത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കും അതുപോലെ ഓരോ ശക്തിയുടെയും അഭ്യാസത്തിൽ ലയിച്ച് ഇരിക്കണം. സഹനശക്തിയെന്നും നേരിടുവാനുള്ള ശക്തിയെന്നും എന്തിനെ വിളിക്കാം? സഹനശക്തിയിൽ നിന്നുമുള്ള പ്രാപ്തിയെന്താണ്, സഹനശക്തിയെ ഏതു സമയത്ത് ഉപയോഗിക്കാം? സഹനശക്തിയില്ലെങ്കിൽ ഏതു പ്രകാരത്തിലുള്ള വിഘ്നങ്ങൾക്ക് വശപ്പെടാം? അഥവാ മായ ക്രോധത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ നേരിടുവാൻ വന്നാൽ ഏതു രീതിയിൽ വിജയിക്കുവാൻ സാധിക്കും? ഏതെല്ലാം പരിതസ്ഥിതികളുടെ രൂപത്തിൽ മായ സഹനശക്തിയുടെ പരീക്ഷ കൊണ്ടു വരും? ഇതെല്ലാം മുൻപേ തന്നെ ബുദ്ധി കൊണ്ട് വിസ്താരത്തിൽ മുന്നിൽ കൊണ്ടു വരു. യഥാർത്ഥ പരീക്ഷക്ക് ഹാളിൽ കയറും മുൻപ് സ്വയം ടീച്ചറായി സ്വയത്തിനു പരീക്ഷയിട്ടു, അപ്പോൾ യഥാർത്ഥ പരീക്ഷയിൽ ഒരിക്കലും തോൽക്കില്ല. അങ്ങനെ ഓരോ ശക്തിയെയും വിസ്താരത്തിൽ അഭ്യാസത്തിൽ കൊണ്ടു വരു. കുട്ടികൾക്ക് അഭ്യാസം കുറവാണ് എന്നാൽ എല്ലാവരും വ്യാസൻമാരായി മാറുന്നുണ്ട്. സ്വയത്തെ ബിസിയാക്കുവാൻ അറിയില്ല അതുകൊണ്ട് മായ വന്ന് ബിസിയാക്കുന്നു. സദാ അഭ്യാസത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ വ്യർത്ഥ സങ്കല്പങ്ങളുടെ പരാതി സമാപ്തമാകും. ഒപ്പം തന്നെ അഭ്യാസത്തിലിരിക്കുന്നതിന്റെ പ്രഭാവം നിങ്ങളുടെ മുഖത്ത് കാണപ്പെടും. എന്താണ് കാണപ്പെടുക? അന്തർമുഖി സദാ ഹർഷിതമുഖിയായി കാണപ്പെടും, കാരണം മായ യുദ്ധം സമാപ്തമായി. ഇപ്രകാരം അനുഭവങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിച്ച് മുന്നോട്ട് പോകുമ്പോൾ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചുള്ള പരാതികൾ സമാപ്തമാകും. സർവ്വശക്തികളുടെ അഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ച് കേൾപ്പിച്ചതു പോലെ, സ്വയത്തെ യോഗി ആത്മാവെന്നു പറയുന്നുണ്ടല്ലോ, യോഗിയുടെ പരിഭാഷ മറ്റുള്ളവരെ കേൾപ്പിക്കുന്നതുപോലെ സ്വയത്തിനു അതിന്റെ അഭ്യാസമുണ്ടോ?

യോഗത്തിന്റെ മുഖ്യ വിശേഷതകളിതാണ് -സഹജയോഗമാണ്, രാജയോഗമാണ്, നിരന്തര യോഗമാണ്, പരമാത്മ യോഗമാണ്. നിങ്ങളെന്തെല്ലാം വർണ്ണിക്കുന്നുണ്ടോ അതെല്ലാം സ്വയം അഭ്യാസത്തിൽ കൊണ്ടു വരുന്നുണ്ടോ? സഹജയോഗം എന്നു എന്തുകൊണ്ടാണ് പറയുന്നത്? അതിന്റെ വിശദീകരണം നല്ലതു പോലെ അറിയാമോ? അതോ അഭ്യാസത്തിലും കൊണ്ടു വന്നു കഴിഞ്ഞോ? നോളജ്ഫുൾ ആണല്ലോ ഇനി അഭ്യാസത്തിൽ കൊണ്ടു വരു. സർവ്വ വിശേഷതകളുടെയും അഭ്യാസം വേണം, അപ്പോഴേ സമ്പൂർണ്ണ യോഗി ആകുവാൻ സാധിക്കും. സഹജയോഗത്തിന്റെ അഭ്യാസമുണ്ട് രാജയോഗത്തിന്റെ ഇല്ല എങ്കിൽ ഫുൾ പാസാകില്ല. അതുകൊണ്ട് ഓരോ യോഗത്തിന്റെയും വിശേഷതയും, ഓരോ ശക്തിയും, ജ്ഞാനത്തിലെ ഓരോ മുഖ്യ പോയന്റും അഭ്യസിക്കും. ഈ കുറവുള്ളതു കാരണമാണ് ഭൂരിപക്ഷവും ദുർബ്ബലരായി മാറുന്നത്. അഭ്യാസത്തിന്റെ കുറവുള്ളതു കൊണ്ടാണ് ദുർബ്ബല ആത്മാവായി മാറുന്നത്. അഭ്യാസിയായ ആത്മാവിനു മുന്നിൽ ബാബയോടുള്ള സ്നേഹത്തിൽ മഗ്നമായിരിക്കുന്ന ആത്മാവിനു മുന്നിൽ ഒരു പ്രകാരത്തിലുമുള്ള വിഘ്നങ്ങൾ വരില്ല. സ്നേഹത്തിന്റെ അഗ്നിയിൽ വിഘ്നം ദൂരെ വച്ചു തന്നെ ഭസ്മമായി പോകും. നിങ്ങൾ ശക്തി സ്വരൂപത്തിന്റെ മോഡൽ ഉണ്ടാക്കാറില്ലേ, ശക്തി കൊണ്ട് അസുരൻ അഥവാ അഞ്ചു വികാരങ്ങൾ ഭസ്മമായി പോയി എന്നു കാണിക്കുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ അസുരൻ ഓടി പോകുന്നതായി കാണിക്കുന്നു. ഇതാരുടെ മോഡലാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നത്? ഇപ്പോൾ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? ഓരോ കാര്യവും പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടു വരുന്നതിനുള്ള വിധിയിൽ മുഴുകും. അഭ്യാസമാകുന്ന പ്രയോഗശാലയിൽ തന്നെ ഇരിക്കുമെങ്കിൽ ഒരു ബാബയുടെ ആശ്രയം ലഭിക്കുന്നതായും മായയുടെ അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള വിഘ്നങ്ങൾ അകന്നു പോകുന്നതായും അനുഭവപ്പെടും. ജ്ഞാന സാഗരത്തിന്റെ ഗുണ സാഗരത്തിന്റെ ശക്തി സാഗരത്തിന്റെ മുകളിൽ വരുന്ന തിരകളിൽ പതച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് അതുകൊണ്ട് അല്പകാല റിഫ്രഷ്മെന്റ് മാത്രമേ അനുഭവിക്കുന്നുള്ളൂ. എന്നാലിപ്പോൾ സാഗരത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിലേക്കു പോകുമെങ്കിൽ വിചിത്ര അനുഭവങ്ങളുടെ രത്നങ്ങൾ പ്രാപ്തമാക്കുവാൻ സാധിക്കും. സ്വയം സമർത്ഥരാക്കും. ഇപ്പോഴും അതേ പരാതികൾ തന്നെ എഴുതരുത്, ബാബക്കു ചിരി വരും. കൊച്ചു കൊച്ചു കാര്യങ്ങളും അതേ പഴയ കാര്യങ്ങളുമാണ് എഴുതുന്നത്. വിനാശി ഡോക്ടർ ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങളും ബാബ

ക്കുമേലിടുന്നു. അവരവരുടെ സൃഷ്ടി, അവരവർ ഉണ്ടാക്കിയ കർമ്മ ബന്ധനം, എന്നിട്ടതു മുറിക്കുവാ നുള്ള ഡ്യൂട്ടി ബാബക്ക്. ബാബയുടെ ഡ്യൂട്ടി യുക്തി പറഞ്ഞു തരലാണ്, അതോ ചെയ്യേണ്ടതും ബാബ യാണോ? ബാബ പറഞ്ഞു തരുവാൻ നിമിത്തമാണോ അതോ ചെയ്യുവാനും നിമിത്തമാണോ? കൂട്ടി കളിയുള്ളവരാകുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള കൂട്ടികൾ എല്ലാം ബാബക്കു മേൽ തള്ളിയിടുന്നു. പറയുകയാണ് -കൂട്ടി പറഞ്ഞാൽ അനുസരിക്കുന്നില്ല, ബാബ തന്നെ ഇവനെ ശരിയാക്കി തരു. ബാബ ശരിയാക്കുവാ നുള്ള വഴി പറഞ്ഞു തരുന്നു. പ്രാക്ടിക്കലാക്കുമെങ്കിൽ നേടും. ബാബയെ വിശ്വ സേവാധാരി എന്നു കരുതി എല്ലാം ബാബക്കു മേലിടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണോ? എന്തു നിർദ്ദേശമാണോ ലഭിക്കുന്നത് അതു ശ്രദ്ധിച്ച് പ്രാക്ടിക്കലിൽ കൊണ്ടു വരികയാണെങ്കിൽ എല്ലാ വിഘ്നങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തമാകും. മനസ്സിലായോ. ശരി.

സദാ ബാബയുടെ ഓരോ ആജ്ഞയെയും പാലിക്കുന്ന ആജ്ഞാകാരിയും, ഒരു ബാബയല്ലാതെ രണ്ടാമ തൊരാളില്ല എന്ന പാഠം പാലിക്കുന്ന സത്യസന്ധരും, സദാ സ്വയത്തെ അഭ്യാസത്തിൽ ബിസിയാക്കി വയ്ക്കുന്ന സമ്പൂർണ്ണ ജ്ഞാന യോഗത്തിന്റെ ഓരോ വിശേഷതയും ജീവിതത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന, വിശേഷ ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്തദായുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

വിട വാങ്ങുന്ന സമയം ദാദിമാരോട് : മഹാരഥികളുടെ വേഗത എല്ലാവരെക്കാൾ കൂടുതലാണ് അതായത് തീവ്രമാണ്, എന്നാൽ ഒപ്പം തന്നെ ബ്രഹ്മക്കും അത്ര തന്നെ ശക്തിശാലിയായിരിക്കണം. ഒരോ സെക്കന്റിൽ സങ്കല്പത്തിലൂടെ മുഴുവൻ വിശ്വത്തെ മാത്രമല്ല മൂന്നു ലോകത്തിന്റെയും ചക്രത്തെ മുന്നിൽ കൊണ്ടു വരുന്നു, മൂന്നു ലോകവും കറങ്ങി വരുന്നു എന്നാൽ സ്റ്റോപ്പെന്നു പറഞ്ഞാൽ തീർത്തും ബുദ്ധി ബീജ രൂപ സ്ഥിതിയിൽ സെക്കന്റിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു -അങ്ങനെയുള്ള അഭ്യാസമുണ്ടോ? ബ്രഹ്മക്ക് അത്രയും ശക്തിശാലിയായിരിക്കണം, സ്റ്റോപ്പ് ചെയ്യുവാൻ സമയമെടുക്കരുത്. സ്ഥൂലമായി മിലിട്ടറിയിലുള്ളവർക്ക് മാർശൽ ഓടുവാനുള്ള ആജ്ഞ കൊടുത്താൽ ഫുൾ ഫോഴ്സിൽ ഓടും എന്നാൽ മാർശൽ 'സ്റ്റോപ്പ്' എന്നു ഓർഡർ ചെയ്താൽ ആ നിമിഷം സ്റ്റോപ്പായിരിക്കും. ആരെങ്കിലും ആജ്ഞ പാലിക്കുവാൻ ഒരു സെക്കന്റു വൈകിയാൽ ആ നിമിഷം അയാളെ ഷൂട്ട് ചെയ്യുന്നു. അത് ശാരീരികമായ അഭ്യാസമാണെ കിൽ, ഇത് സൂക്ഷ്മമായ അഭ്യാസമാണ്. മഹാരഥികളുടെ പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ ഗതിയും തീവ്രമായിരിക്കും ബ്രഹ്മക്കും ശക്തിശാലിയായിരിക്കും, അപ്പോൾ അവസാനം പാസ് വിത്ത് ഓണറായി മാറും കാരണം ആ സമയത്തെ പരിതസ്ഥിതികൾ ബുദ്ധിയിൽ സങ്കല്പങ്ങൾ കൊണ്ടു വരുന്നതായിരിക്കും, ആ സമയത്ത് എല്ലാ സങ്കല്പങ്ങൾക്കും ഉപരിയായി ഒരേ ഒരു സങ്കല്പത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരിക്കുവാനുള്ള അഭ്യാസം വേണം. പരിതസ്ഥിതികൾ വലിക്കും, അങ്ങനെയുള്ള സമയത്ത് ബ്രഹ്മക്ക് ശക്തിശാലി അല്ലെങ്കിൽ പാസാ കുവാൻ സാധിക്കില്ല കാരണം മഹാരഥികളുടെ അഭ്യാസം അത്തരത്തിലുള്ളതായിരിക്കണം, ബുദ്ധി വിസ്താ രത്തിലേക്കു പോയിരിക്കുന്ന സമയത്ത് സ്റ്റോപ്പ് ചെയ്യുവാൻ അഭ്യസിക്കൂ. എങ്ങനെ ഒരു ഡ്രൈവർ വണ്ടി ഓടിക്കുവാൻ പഠിക്കുന്ന സമയത്ത് അയാൾ എത്രത്തോളം ആക്സിഡന്റിനുപരിയായി എന്നു മനസ്സിലാ ക്കുവാൻ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അയാളെ അത്തരം വഴികളിലേക്കു കൊണ്ടു പോകുന്നു. അതുപോലെ ഇവി ടെയും മുൻപേ അഭ്യാസം വേണം. സ്റ്റോപ്പെന്നു പറഞ്ഞാൽ ആ നിമിഷം സ്റ്റോപ്പായിരിക്കണം. ഇത് അഷ്ട രത്നങ്ങൾക്കുള്ള സമ്മാനമാണ്. ഒരു സെക്കന്റു പോലും അങ്ങോട്ടോ ഇങ്ങോട്ടോ ആകില്ല, അതുകൊ ണ്ടാണ് 8 പേർ മാത്രം അങ്ങനെയുള്ളവരാകുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ള അഭ്യാസമുണ്ടോ? സ്ഥൂലമായി കൈയ്യോ കാലോ നിയന്ത്രിക്കുന്നതു പോലെ സൂക്ഷ്മ ശക്തികളായ സങ്കല്പങ്ങൾ നിയന്ത്രണത്തിലായതിന്റെ അനു ഭവിയാകണം. വാസ്തവത്തിലിത് വിസ്താരത്തിലുള്ള സങ്കല്പങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുന്ന കാര്യമാണ്, അവർ ശ്വാസം നിയന്ത്രിക്കുന്ന അഭ്യാസം ആരംഭിച്ചു. ഇപ്പോൾ മഹാരഥികളുടെ ഓർമ്മയുടെ യാത്രക്ക് അങ്ങ നെയുള്ള സിദ്ധി ഉണ്ടായിരിക്കണം, അങ്ങനെയുള്ള ഒരു സങ്കല്പം ധാരണ ചെയ്യണം, എത്രമാത്രം ആഗ്ര ഹിക്കുന്നോ അത്രയും ബുദ്ധിയെ ആ സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരിക്കണം. ശരി. ഓം ശാന്തി.

വരദാനം- ഫരിസ്ത സ്വരൂപത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്ത് ഓരോ കർമ്മവും ചെയ്യുന്ന ബ്രഹ്മാ ബാബക്കു സമാനം അവിഷ്കൃത ഫരിസ്ഥയായി ഭവിക്കൂ!

കൂട്ടികൾ പറയുന്നു ഞങ്ങൾക്ക് ബ്രഹ്മാബാബയോട് ഭയങ്കര സ്നേഹമാണ്, സ്നേഹത്തിന്റെ അർത്ഥം സമാനമാകുക എന്നാണ്. ബ്രഹ്മാബാബ ഫരിസ്ത രൂപമാണ്, അതുപോലെ ബ്രഹ്മാബാബക്കു സമാനം ഫരിസ്ഥ രൂപത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്ത് ഓരോ കർമ്മവും ചെയ്യൂ. ഫരിസ്ഥ എന്നാൽ പ്രകാശ രൂപം. അപ്പോൾ പ്രകാശ രൂപത്തിലിരുന്ന് കർമ്മം ചെയ്യൂ, പ്രകാശ ശരീരത്തെ കാണൂ. ഈ ഫരിസ്ഥ സ്വരൂപത്തിൽ ഒരു വിഘ്നത്തിനും പ്രഭാവമുണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കില്ല. നിങ്ങളുടെ സങ്കല്പം, ചിന്ത, ദൃഷ്ടി എല്ലാം ഡബിൾ

ലൈറ്റായി മാറും.

സ്റ്റോഗൻ-ആരുടെയാണോ ചിന്ത വാക്ക് കർമ്മം സമാനമായിട്ടുള്ളത് അവരാണ് സർവ്വോത്തമ പുരുഷാർത്ഥികൾ.